

te klein om er gevolgtrekkingen uit te maken. In zooverre moet ik dus mijn slotsom herzien, en er aan toevoegen, dat in de eerste levensjaren juist het mannelijk geslacht meer door de tuberculose heeft te lijden. Overigens gaan onze gevolgtrekkingen merkwaardig evenwijdig, n.l. dat er in de sterfte aan tuberculose, vergeleken naar geslacht en leeftijd, sterk uitgesproken, eigenaardige schommelingen bestaan. Welke invloeden hier in het spel zijn, of dit de puberteit en het moederschap bij de vrouwen en bij de mannen de zware lichamelijke arbeid is, dat alles zijn voorloopig nog gissingen. En welke is de reden, dat tot aan het 5de jaar zooveel meer jongens sterven? Wat mij het meeste belang inboezemde, was het feit, dat als resultante van al die verschillende krachten per slot van rekening toch ongeveer evenveel mannen als vrouwen als slachtoffer vallen, en zoo de verhouding tusschen de twee geslachten nauwkeurig bewaard blijft.

Tijdelijk Amsterdam, 7 Juni 1916.

J. B. F. VAN GILS.

### HET VOORSTEL B VAN HET HOOFDBESTUUR.

De afdeeling Enschede der Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst heeft op 19 Mei j.l. het volgende schrijven naar het hoofdbestuur der Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst gezonden:

De afdeeling Enschede heeft ons opgedragen u, in verband met het voorstel b van het hoofdbestuur op de a.s. algemeene vergadering der Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst, mede te deelen, dat, ingeval dat bindend besluit aangenomen wordt, de afdeeling het bindend besluit, voorzover de toestand thans te overzien is, kan noch zal uitvoeren.

Ter toelichting verwijzen wij naar het schrijven door de afdeeling op 10 Juli 1910 tot het hoofdbestuur gericht.

*w. g.* K. MAAS, *voorzitter.*

*w. g.* J. H. GESELSCHAP, *secretaris.*

Er is reeds zooveel over het betreffende vraagstuk geschreven en gewreven, dat wij met een verwijzing naar het schrijven van 10 Juli 1910 meenden te kunnen volstaan. In dat schrijven worden de bezwaren der afdeeling opgesomd en toegelicht. Wij zien geen kans het bindend besluit uit te voeren. De ervaring, door ons met de z.g. ziekenbriefjes opgedaan, geeft ons volstrekt geen reden daarover een grooten strijd met ziekenfondsen te gaan beginnen. Het zal in de praktijk o. i. onmiddellijk blijken, dat het bindend besluit niet streng uit te voeren is. Het komt ons eerlijker voor, daarom van te voren openhartig stelling te nemen, in plaats van het bindend besluit z.g. te aanvaarden en er telkens en telkens van af te wijken. Vandaar, dat wij dezen ongebruikelijken weg meenden te moeten gaan.

J. H. GESELSCHAP,

secretaris der afdeeling Enschede der

Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst.

Enschede,  
7 Juni 1916.

### BINDEND BESLUIT IN ZAKE HET AFGEVEN VAN ZIEKENBRIEFJES.

In 1914 heeft de algemeene vergadering met overgrootte meerderheid besloten, dat de leden onzer Maatschappij voortaan betreffende eigen patiënten alléén verklaring van begin en einde der behandeling zouden afgeven (met de reserve, dat de aard van een ongeval mocht worden opgegeven) en het hoofdbestuur opgedragen, dit in een bindend besluit te belichamen. Een gewoon mensch zou zoo zeggen, dat men nu alléén

het voorstel van het hoofdbestuur had te aanvaarden of niet, desnoods een redactie-wijziging kon voorstellen. Ook in onze Maatschappij zal men toch wel iets voelen voor eenige continuïteit in de wetgeving.

Wat gebeurt echter thans? Niet minder dan 7 amendementen worden voorgesteld, waaronder er zijn, die bij aanneming niets overlaten van het toekomstige nut van het voorstel. Dat zij zoo, daarover kan in de algemeene vergadering (ook, naar ik hoop, zoo weinig mogelijk) gesproken worden. Maar . . . wat beteekent nu, wat aan het slot van de amendementen op bl. 2027 staat gedrukt:

„Ten slotte stelt de afdeeling 's-Gravenhage en O. voor:

„Voor het geval, dat het voorstel *b* van het hoofdbestuur onverhoopt mocht worden aangenomen, alsnog te bepalen, dat de adviseerende geneesheeren van ziekte- en ongevalmaatschappijen ten deze worden gelijk gesteld met controleerende geneesheeren”.

Mij dunkt, deze afdeeling heeft niets meer voor te stellen, sinds 1 Februari (zie art. 68 H. R.) is verstreken. Als zij een „amendement” bedoelt, moet de aanhef met dat leelijke en tendentieuze „onverhoopt” vervallen, de redactie gewijzigd en het cijfer VIII er voor geplaatst worden. Bedoelt zij een motie, dan moet deze met de opgegeven redactie wel vóór het voorstel *b* worden behandeld, maar ons dan ook als *motie* worden aangekondigd. In dit geval lijkt mij het gegeven „novum” een zeer slecht precedent voor volgende beschrijvingsbrieven. Ik meende goed te doen daarop even de aandacht te vestigen.

Wat de afdeeling 's-Gravenhage ten slotte bedoelt voor te stellen zou bij aanneming („onverhoopt”) het bindend besluit vrijwel overbodig, althans ondoeltreffend maken. Maar daarover later.

Meppel, 13 Juni 1916.

JUL. LEYDESDORFF.

#### VOORSTEL A VAN HET HOOFDBESTUUR.

Noch collega BERDENIS VAN BERLEKOM in zijn ingezonden stuk (bldz. 2085 *N. T. v. G.*), noch de afdeeling Rotterdam in haar toelichting op haar amendement op voorstel *a* (bldz. 2153) schijnt het gelukt te zijn het hoofdbestuur te overtuigen, dat uit *de gehouden discussies* op de algemeene vergadering 1915 duidelijk is gebleken, hoe de overgrootste meerderheid der Maatschappij in geen geval wenschte in te gaan op een afspraak met de Ned. maatschappij tot bevordering der pharmacie, zooals ons ook nu weer in dit voorstel onder *5 b* wordt aangeboden. Deze meerderheid wilde haar vrijheid behouden om overeenkomsten te sluiten, zonder dat zij als eisch stelde: „de vrije apothekerskeuze”.

Met aandrang zou ik het hoofdbestuur willen verzoeken om alsnog in het *Tijdschrift* te willen duidelijk maken, hoe het mogelijk is om nu toch nog weer hiermee aan te komen. De leden der Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst zijn nog ongeveer dezelfde en van een veranderde meening is naar buiten niets gebleken. Waarom nu weer die ellenlange discussies uit te lokken; de uitslag kan moeilijk anders dan teleurstellend zijn. Het hoofdbestuur kan dit nog voorkomen door of 'me argumenten te komen, die hout snijden, maar die in de toelichting op voorstel *a* zoowel als in het praeadvies op het amendement Rotterdam ontbreken, of door het amendement Rotterdam over te nemen.

Doe het en doe het nu.

Loenen a/d Vecht, 13 Juni 1916.

L. L. POSTHUMA.